

AKWILO (9) *sb m*

Zawsze -qu-.

Prawdopodobnie a jasne, o jasne; pisane dużą literą.

sg *N* akwilo (4). ◇ *G* akwilona (1). ◇ *D* akwilonowi (1). ◇ *pl G* akwilonów (1). ◇ *D* akwilonom (1). ◇ *A* akwilony (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wiatr północny; [aquilo – z północy wiatr Murm, BartBydg; aquilo – wiatr który z północy wieje Mącz 13c; aquilo – wiatr z północy Calep; wiatr północnemu poboczny ku wschodowi – aquilo Cn] (9) : ná niezścignionych Skrzydłách latał [pan] Aquilonów nieuieždžónych. KochPs 23; Ci z kráiów Aquilonom podległych/ á owi Z pól náklónionych ku południowi. KochPs 164; Eurus/ Notus/ Zephirus/ y Aquilo oftry: Cztérzey brácia przy woźie [świata] idą KochMRot C; GrochKal 3; KołakCath C2v; Ten áffekt [gniew] podobien ieft Aquilonowi który dmie z pułnocy/ á ieft wiátr popędliwy y mroźny/ który twárdą žimę y trzáfkaiáce mrozy pobudza. KlonFlis A4v, B3v.

Przen (2) :

a. *Północna strona świata: Próżno łye sławy álbo ode wíchodu/ Albo łpodžiwác od słóncá zachodu: Ani z południá przyidžie/ áni oná Od Aquiloná. KochPs 111.*

b. *Mieszkaniec krain północnych; tu Moskal: mym zdánieim prętkobyłmy Tátáržyná zbyli/ Aquiloby nam wrychle powolen był GrabPospR N2.*

Synonimy: boreas, siewier.